

Zamyslenia na týždeň po 3. nedeli po Svätej Trojici

Nedeľa 17. júna 2018 – 3. nedeľa po Svätej Trojici

Piesne: ES č. 213, 641

Text: Iz 55, 1 – 5

„1Ó všetci smädní, poďte k vode! Poďte i vy, ktorí nemáte peniaze! Kupujte obilie, jedzte; poďte, kupujte bez peňazí, bez platenia víno a mlieko! 2Prečo dávate peniaz za to, čo nie je chlebom, a svoj zárobok za to, čo nesýti? Čujte ma pozorne a jedzte dobré a v hojnosti sa bude kochať vaša duša! 3Nachýľte uši a poďte ku mne, poslúchajte a budete žiť. Uzavriem s vami večnú zmluvu pre svoju trvalú priazeň voči Dávidovi. 4Ajhľa, dal som ho za svedka národom, za knieža a náčelnika kmeňom. 5Tak, hľa, privoláš národy, ktoré nepoznáš, a národy, ktoré ťa nepoznajú, k tebe pobežia kvôli tvojmu Bohu, Hospodinovi, Svätému Izraela, lebo On ťa oslávil.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ako veľmi túžime po tom, čo má pre nás pripravené Boh? Po hodnotách, ktoré sú večné a presahujú to, čo vidíme okolo seba. Čítame obľúbené verše o tom, ako „jeleň dychtí po vodných bystrinách, tak dychtí moja duša po Tebe, ó Bože!“ A ústami vyznávame, že „duša mi žízni po Bohu, po živom Bohu, kedy pôjdem a uzriem Božiu tvár?“ (Ž 42, 2 – 3) S týmito slovami sa vieme stotožniť, ale ako je to v našom každodennom živote? Sú pre nás realitou? Ako veľmi si uvedomujeme, že sme „chorí“, že sme hriešni a zlí, že sme stratení? Pričasto sa necháme pohltiť starosťami o život a pohodlie, naše nedel'né túžby po Bohu udusia trápenia života a veľmi rýchlo naša túžba po Bohu vyhasína. Možno aj preto, lebo Ho vlastne k bežnému životu nepotrebujeme. Naučili sme sa byť sebestační, nikomu až tak nedôverovať a spoliehať sa v prvom rade na seba. Áno, v kresťanských spoločenstvách deklaruujeme, že sa spoliehame na Boha, ale náš bežný život svedčí o opaku. Izaiáš nás v dnešnom texte pozýva k zdrojom občerstvenia. Volá všetkých, ktorí sú naozaj smädní, pozýva tých, ktorí sú hladní. Môžu prísť aj v tom prípade, že nemajú čím zaplatiť. V časoch núdze sa muselo platiť aj za vodu, lebo jej bol nedostatok a bola vzácna. Našťastie pre nás, „voda života“ a „pravý chlieb“ sú už zaplatené – drahou krvou Baránka Krista na kríži. Práve skrze svojho Syna s nami Boh uzavrel večnú zmluvu, do ktorej nás pozýva. Ako na toto pozvanie zareagujeme, však záleží na nás. Prísť môže každý, ale reálne uhasí svoj smäd len ten, kto naozaj, z celej duše, žízni. Ten, kto si z hĺbky srdca uvedomuje svoju „úbohosť pred Hospodinom“, kto nehľadá iné zdroje, lebo vie, že tie ho odvedú od jediného prameňa života – a od Ježiša Krista. Pretože

„pit“ z iného zdroja, akokoľvek lákavého, by bolo katastrofou. A ovocie každodenného života nám ukazuje, či sme pri správnom zdroji. Preto „samých seba vyskúšajte, či ste vo viere; samých seba preskúmajte.“ (2K 13, 5) Amen.

Modlitba:

Svätý Pane, ďakujeme, že si nám vo svojom Synovi daroval všetko potrebné pre náš život, či už duchovný alebo praktický. Odpusť nám, že tak často so svojimi problémami a starosťami bežíme k iným zdrojom, hľadáme pomoc u hriešnych ľudí namiesto toho, aby sme o to viac túžili a žíznilo po Tebe a Tvojom slove. Veď nás svojím Duchom k jedinému pravému zdroju, k Pánovi Ježišovi. Amen.

Mgr. Stanislav Kocka, zborový farár v CZ ECAV Košice